

bemyndige eller at give tilsagn om at ville bemyndige en præst i trossamfundet til at foretage vielser med borgerlig gyldighed, der kan medtages som en særskilt post i et gældssaneringsbudget.

Som nævnt ovenfor kan Justitsministeriet tilslutte sig Konkursrådets forslag om, at der i konkursloven indsættes en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af skyldnerens budget mv. Justitsministeriet agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse herom med udgangspunkt i Konkursrådets overvejelser og udkast til bekendtgørelse, jf. betænkningen side 533 ff., samt de øvrige bemærkninger anført ovenfor.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 216, stk. 6), og bemærkningerne her til.

4.4. Husstandsprincippet

4.4.1. Gældende ret

Når skyldnerens budget skal fastlægges, jf. pkt. 4.3 ovenfor, medtages i praksis alle indtægter fra skyldnerens husstand. Spørgsmålet om, hvorvidt skyldnerens ægtefælles eller samlevers indkomst og særskilte udgifter skal medtages ved budgetlægningen, er ikke nærmere behandlet i forarbejderne til konkurslovens regler om gældssanering.

Højesteret har i sagen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 45, fastslået, at budgetlægningen skal tage udgangspunkt i husstandens samlede økonomiske formåen. Højesteret anfører, at det som udgangspunkt er husstandens samlede indtægter og udgifter, der skal lægges til grund ved afgørelsen af, hvor stor en dividende der kan tilbydes kreditorerne i forbindelse med en gældssanering. Skyldnerens indkomst udgør efter Højesterets kendelse samtidig den øvre grænse for, hvor meget husstanden skal bidrage med til kreditorerne.

Dette indebærer i yderste konsekvens, at hele skyldnerens indkomst skal anvendes til honorering af kreditorerne, hvis skyldnerens ægtefælles eller samlevers indkomst er tilstrækkelig til at afholde husstandens udgifter.

Efter gældende ret skal endvidere de indtægter, der tilfalder husstanden i anledning af dennes børn, f.eks. børnefamilieydelse, børnebidrag og børnepension samt indtægter fra børnenes fritidsarbejde, indgå i skyldnerens gældssaneringsbudget.

4.4.2. Lovforslagets udformning

4.4.2.1. Konkursrådet anfører, at den nuværende retstilstand som udgangspunkt bør opretholdes for

ægtefæller og samlever, idet det må antages, at skyldnerens ægtefælle eller samlever har haft mulighed for at forøge sin levestandard i kraft af den skete gældsætning. Der er endvidere rådets opfattelse, at skyldnerens ægtefælle eller samlever ikke skal bidrage økonomisk til skyldnerens kreditorer i videre omfang end, hvad der følger af den ovennævnte Højesterets kendelse, således at skyldnerens indkomst fortsat bør udgøre maksimum for, hvad der skal ydes i afdrag til dennes kreditorer.

Det er dog samtidig rådets opfattelse, at der er behov for at modificere udgangspunktet i visse situationer, hvor en absolut anvendelse af husstandsprincippet vil kunne føre til et mindre rimeligt resultat. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis samlivet er af væsentligt nyere dato end gælden.

Det er Konkursrådets opfattelse, at en skyldners nye ægtefælle eller samlever ikke skal være med til at betale skyldnerens gamle gæld, dvs. gæld, der er stiftet inden samlivets etablering. Konkursrådet foreslår derfor, at en ægtefælles eller samlevers indtægt ikke skal medtages i gældssaneringsbudgettet, hvis skyldnerens gæld er opstået før samlivsforholdets etablering. Herved sikres, at en skyldners ægtefælle eller samlever alene skal bidrage til gældens afvikling, hvis den pågældende har kunnet deltage i den forøgede forbrugsmulighed, gældsætningen har muliggjort eller tilsigtet.

Konkursrådet peger på, at en regel, der fraviger husstandsprincippet, primært bør dække de situationer, hvor skyldnerens gæld i al væsentlighed hidrører fra gældsstiftelse fra før samlivets påbegyndelse. Reglerne om gældssanering har karakter af konkrete lempelsesregler, og der bør derfor ikke i alle sager, hvor skyldneren har stiftet gæld inden samlivets påbegyndelse, foretages en mere præcis opgørelse af, hvor meget den nye samlever har kunnet drage fordel af gældsstiftelsen.

Er skyldnerens gæld i al væsentlighed stiftet inden samlivets påbegyndelse, bør skyldnerens samlever eller ægtefælle efter Konkursrådets opfattelse hverken bidrage helt eller delvist til gældens afvikling. Der skal således ikke foretages nogen opdeling af gældsposter stiftet før og efter samlivets etablering.

Har skyldneren forsøgt at etablere et kreditorly ved den nye samlever, der ikke skal bidrage til at betale på gælden, herunder f.eks. ved at anvende skyldnerens indtægter efter samlivets etablering til sikring af friværdi i en ejendom i ægtefællens eller samlevers navn eller til køb af aktiver, hvor samlevers eller ægtefællens indtægter ikke har været tilstrækkelige til at dække ydelserne på nyanskaffelserne, bør gældssa-